

[Jørgen Møller.]

nævnte Maade til Køb af saadanne Jorder, f. Eks. ved at købe Kreditforeningsobligationer paa et uheldigt Tidspunkt.

Det foreliggende Lovforslag bestemmer endvidere, at der kan anvendes indtil 300 000 Kr. til Opførelse af nye Bygninger, naar Gaardene, det vil altsaa sige Beboelsejendomme og Avlsbygninger, flyttes ud til de samlede Arealer.

De Laan, som kan ydes til den enkelte Landmand, forhøjes nu fra 10 000 Kr. til 14 000 Kr., altsaa med 4 000 Kr. Laanene ydes som hidtil paa 30 Aar mod en Rente af 4 pCt., dog saaledes at der gives 10 Aars Uopsigelighehed, men efter 30 Aar er det Meningen, at Laanet skal være fuldt tilbagebetalt. Der kan tilstaaes Afdragsfrihed i de første 5 Aar.

Jeg forstaar meget vel, at man kan indvende, at i de særlig vanskelige Tider, som gør sig mere gældende nu under Krigssituationen, vil der ikke blive gjort Brug af Loven. Hertil maa imidlertid svares, at Sammenlægning af Jorderne koster jo i hvert Fald ikke noget, og enhver Landmand maa derfor overveje, om det ikke kan blive dyrere for ham at lade være, thi al den Tid, som anvendes paa Kørsel af den Art, jeg har nævnt, betyder Spild af baade Tid og Penge.

Efter Lovforslaget skal Loven kun gælde i 3 Aar. Inden den Tid maa de enkelte Landmænd i Sønderjylland altsaa betænke sig, da det synes meningsløst at have en Kommission siddende, som man ikke gør Brug af i Henhold til de gældende Bestemmelser.

Der kan ikke være Tvivl om, at Kommissionen i de Aar, Loven har bestaaet, har udrettet et godt og fortjenstfuldt Arbejde, og jeg vil nævne et Par Tal til nærmere Illustration heraf. Der er fra 1924 til Dato givet Anbefaling for i alt 18 000 ha, heraf i Henhold til nugældende Lov, altsaa Loven af 1934, 4 800 ha. Hvor meget Kommissionen har at udrette lige i Øjeblikket, har jeg ikke noget Kendskab til, men jeg kan tænke mig, som jeg lige har sagt, at der i den vanskelige Tid, vi er inde i, er kommet ligesom nogen Hvile over det hele. Jeg vil dog til Slut sige, at jeg alligevel nu vil anbefale sønderjyske Landmænd at gøre Brug af Loven, og jeg anbefaler hermed paa mit Partis Vegne Forlængelsen paa de nævnte 3 Aar; vi vil da alle haabe, at Krigssituationen til den Tid for længst er overstaet, og at Danmark bliver forskaanet for at blive aktiv Deltager i Udførelsen af Krigens Rædselsgerninger, saa-

ledes at den Fredens Gerning, som Lovforslaget tager Sigte paa, kan udføres til Gavn for en intensiv Drift af det sønderjyske Landbrug.

Jens Høyer: Jeg vil begynde med at udtale min Anerkendelse af, at den højtæredede Minister har fremsat Lovforslag om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Jordfordelingen i de sønderjyske Landsdele. Alle, som har med Landbrug at gøre, ved jo, at det betyder saa uhyre meget, at man har Jorden godt arronderet. Den ærede foregaaende Taler gav en god Illustration af, hvor galt det kan være med Vejlængderne, idet han fortalte om en Mand, som havde faaet en Vejlængde, der var saa lang som 8 Gange til Skagen, og han fik endda ikke Skagen at se.

Man kunde spørge, hvorfor en saadan Lovgivning er særlig tiltrængt i Sønderjylland. Dertil maa svares, at vi dernede fik Udstykning noget tidligere, end den kom i det gamle Land; som Følge deraf fik vi den daarligere gjort, og den er faktisk paa visse Egne meget daarlig. Nu har vi arbejdet med denne Lovgivning siden 1924, og mange synes maaske, at det har taget en forfærdelig Tid at faa denne Sag i Orden, men man maa regne med, at det tager lang Tid at gennemføre en Reform som denne. Det er mig bekendt, at man i andre Lande, hvor man har med det samme Problem at gøre, maaske endda i forstærket Grad, har en permanent Lovgivning vedrørende dette Forhold, og jeg tror, at vi ogsaa her i Landet bør affinde os med, at der skal mere Tid til, end vi oprindeligt har takseret Arbejdet til at tage. Der er nemlig saa mange Vanskeligheder at overvinde ved en saadan Jordfordeling, Vanskeligheder, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa her, men som jeg er kendt med. Der kan være gammel Tradition og Pligt, som spiller ind, og der er først og sidst det økonomiske Hensyn. Det koster noget, naar en Ejendoms Bygninger skal flyttes ud paa Udmarken, paa Bymarken, og Nøglen til Forklaringen paa, at der maa foretages en Jordfordeling inden for en By, er tit den, at naar Bygningerne flyttes ud, kan den Jord, som bliver tilbage inde i Byen, tjene som Bytte- eller Udligningsobjekt for andre Ejendomme.

Men naar nu dette Forhold er saa vigtigt, og det er det faktisk — det er vigtigt rent nationaløkonomisk set, at Jordfordelingen er godt foretaget, det betinger nemlig en større Konkurrencedygtighed over for vore Konkurrenter i andre Lande —